

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างวิธีสอนอ่านเป็นคำกับวิธีศึกษาสูตรในด้านการอ่านออกเสียง ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้องที่ 6 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ปีการศึกษา 2522 จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและทดลอง กลุ่มละ 19 คน ตามพื้นฐานความรู้ที่ใกล้เคียงกันเป็นคู่ รวม 19 คู่ จากคะแนนดิบวิชาภาษาอังกฤษภาคต้นปีการศึกษา 2522 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ผ่านการวิเคราะห์รายข้อไต่ถามความยากอยู่ระหว่าง .26 - .82 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .23 - .58 มีค่าความเที่ยงก่อนนำไปใช้ .889 และมีค่าความเที่ยงหลังจากใช้กับตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม .920
2. แผนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องสระเสียงยาว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
3. แบบฝึกหัดทักษะอ่านภาษาอังกฤษ เรื่องสระเสียงยาว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้รับการตรวจแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ

สรุปผลการวิจัย

สัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 ที่เรียนโดยการอ่านเป็นคำและที่เรียนตามหลักสัทศาสตร์ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า การอ่านคำภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสัทศาสตร์มีสัมฤทธิ์ผลการอ่านไม่แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีอ่านเป็นคำ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของอีเบลลิง (Ibeling) ซึ่งได้ทำการทดลองเปรียบเทียบการสอนอ่านโดยวิธีสัทศาสตร์และอ่านเป็นคำ ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านการสะกดคำ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ข้อสังเกตจากการทดลองสอนดังนี้

1. การเรียนคำใหม่

นักเรียนในกลุ่มทดลองอ่านคำได้ช้าในตอนเริ่มต้น เนื่องจากต้องเสียเวลาในการเรียนรู้เสียงสระ พยัญชนะ จนเกิดมโนทัศน์ (Concept) และเข้าใจหลักเกณฑ์การสะกดคำจึงจะสามารถอ่านคำได้ นักเรียนที่มีความสามารถในการรับรู้เร็วจะเข้าใจหลักเกณฑ์และอ่านได้อย่างรวดเร็ว เมื่อได้แม่นยำแล้วนักเรียนจะสามารถอ่านได้ถูกต้องแม่นยำ แม้คำที่ไม่เคยเห็นมาก่อนก็สามารถใช้หลักเกณฑ์ที่เรียนมา มาประยุกต์ใช้ได้ ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมสามารถอ่านคำได้เร็วและถูกต้องในตอนเริ่มต้นในเด็กทุกระดับสติปัญญา แต่เมื่อพบคำใหม่ที่ไม่เคยเห็นจะอ่านไม่ได้

2. ความสามารถในการจดจำคำ

นักเรียนในกลุ่มทดลองจะจดจำคำได้แม่นยำไม่สู้ง่าย แม้จะสื่อก็สามารถอ่านคำได้เองโดยการประสมคำ นักเรียนในกลุ่มควบคุมที่มีความสามารถในการรับรู้เร็วและปานกลางสามารถจำคำได้แม่นยำดี แต่นักเรียนที่รับรู้ช้ามักจะจำไม่ได้

3. การอ่านออกเสียง

นักเรียนในกลุ่มทดลองจะออกเสียงได้ช้า เพราะเสียเวลากับการประสมคำ แต่ก็สามารถออกเสียงได้ถูกต้องทุกครั้ง นักเรียนในกลุ่มควบคุมจะอ่านคำได้รวดเร็ว บางครั้งออกเสียงผิดพลาดบ้างเล็กน้อย

4. ความสนใจในการอ่าน

นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด นักเรียนในกลุ่มควบคุมจะสนใจและสนุกสนานกับการอ่าน ส่วนนักเรียนในกลุ่มทดลองโดยเฉพาะนักเรียนที่มีความสามารถในการรับรู้จะรู้สึกเบื่อ เพราะจะต้องจำเสียงสระ พยัญชนะ ให้ได้แม่นยำก่อน มิฉะนั้นก็ไม่สามารถอ่านได้ ฉะนั้นการอ่านคำแต่ละคำต้องใช้เวลาทำให้นักเรียนมีความสนใจไม่มากเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการสอน

จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนเรียนอ่านคำภาษาอังกฤษโดยวิธีอ่านเป็นคำและวิธีสหศาสตร์มีสัมฤทธิ์ผลไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนทั้ง 2 วิธี ดังนี้คือ

1. การสอนอ่านแก่เด็กเริ่มเรียนนั้น ควรสอนควบคู่กันไปทั้ง 2 วิธี โดยเริ่มต้นด้วยการสอนอ่านเป็นคำ เมื่อนักเรียนจำและสามารถอ่านได้คล่องแล้ว จึงใช้วิธีสหศาสตร์สอน เพื่อให้เด็กนักเรียนได้หลักเกณฑ์ในการสะกดคำ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนเข้าใจและจดจำคำได้แม่นยำยิ่งขึ้นว่า เหตุใดคำนี้จึงออกเสียงเช่นนั้น และเมื่อพบคำใหม่ๆ ก็จะสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง การสอนโดยวิธีนี้จึงช่วยให้เด็กมีกฎเกณฑ์ในการอ่านของตน สำหรับจะประสมคำอ่านได้เองโดยไม่ต้องพึ่งครู นักเรียนซึ่งมีความสามารถในการประสมคำได้มากเท่าไร ก็จะยิ่งอ่านหนังสือได้รวดเร็วถูกต้องยิ่งขึ้น

2. ระยะเวลาในการอ่าน การสอนโดยวิธีสหศาสตร์จะต้องใช้เวลาพอสมควรในการเตรียมความพร้อม เรื่องเสียงพยัญชนะและเสียงสระ เมื่อนักเรียนสามารถ

จำเสียงพยัญชนะและสระได้แล้ว ครูจึงจะสอนได้ ส่วนการสอนโดยวิธีอ่านเป็นคำ ครูจะเริ่มสอนคำไปพร้อม ๆ กับตัวอักษรได้เลย

3. นักเรียนที่มีความสามารถในการรับรู้คำ ครูควรสอนโดยวิธีอ่านเป็นคำวิธีเดียว เพื่อนักเรียนจะไม่เบื่อหน่ายต่อการอ่าน และโดยวิธีนี้ นักเรียนจะสามารถอ่านได้รวดเร็วขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพราะในปัจจุบันหนังสือแบบเรียน เน้นในด้านการใช้ไวยากรณ์และอ่านจับใจความเท่านั้น
2. ควรมีการทดลองต่อไป โดยสอนแก่นักเรียนที่ยังไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน ใช้เวลาและตัวอย่างประชากรให้มากขึ้น ทั้งระยะเวลาทดลองทั้ง 2 วิธีไว้ระยะหนึ่ง แล้ววัดสัมฤทธิ์ผลเพื่อดูว่า นักเรียนใช้หลักเกณฑ์ในการอ่านคำหรือใช้วิธีจำคำวิธีใดที่ช่วยให้นักเรียนอ่านคำได้ถูกต้องมากกว่ากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย